

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๑.๕

ด่วนที่สุด

สวค. 1/362
วันที่ 4 ก.พ. 2552
เวลา 9.00

เลขที่รับที่	627
วันที่	28 ส.ค. 2552
เวลา	17.36

ที่ ศธ 04006/ 285

กระทรวงศึกษาธิการ
เขตดุสิต กทม. 10300

28 มกราคม 2552

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหานมดิบล้นตลาด

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์

จัดเข้าวาระ..... 28 ม.ค. 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบคำชี้แจงคณะกรรมการรณรงค์ จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่ รัฐบาลจัดให้มีโครงการอาหารเสริม (นม) ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2535 เพื่อแก้ปัญหาการขาดสารอาหาร และภาวะทุพโภชนาการในเด็ก รวมทั้งมีนโยบายส่งเสริมเกษตรกรให้เลี้ยงโคนมให้สามารถขายนมดิบได้ และเป็นการส่งเสริมการใช้ผลผลิตภายในประเทศ จึงได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กนักเรียนได้ดื่มนมอย่างจริงจัง โดยในระยะแรกได้จัดสรรงบประมาณเป็นค่าอาหารเสริม (นม) สำหรับเด็กก่อนประถมศึกษา (อนุบาล 1 - 3) จนกระทั่งปีงบประมาณ พ.ศ. 2538 จึงจัดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และขยายเป้าหมายให้นักเรียนได้ดื่มนมถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2542 จนถึงปัจจุบัน ในอัตรา 5 บาทต่อคนต่อวัน สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้รับสนับสนุนค่าอาหารเสริม (นม) นักเรียนชั้นอนุบาล 1 - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยปรับเพิ่มค่าอาหารเสริม (นม) เป็นอัตรา 6 บาทต่อคนต่อวัน ระยะเวลา 264 วัน เป็นงบประมาณจำนวน 6,016,665,100 บาท นั้น

กระทรวงศึกษาธิการขอเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหานมดิบล้นตลาด โดยการขยายเป้าหมายให้นักเรียนได้รับการสนับสนุนค่าอาหารเสริม (นม) ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เนื่องจาก สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้สรุปข้อมูลที่สำคัญในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของเด็กวัยเรียน ดังนี้

1. สภาพการเจริญเติบโตของเด็กไทยในช่วงอายุ 4 - 8 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ได้รับนมโรงเรียนมีส่วนสูงน้อยกว่ามาตรฐานสากล 2 - 3 เซนติเมตร แต่ความสูงเฉลี่ยน้อยกว่ามาตรฐานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในวัยต่อมา ซึ่งเป็นวัยที่โครงการนมโรงเรียนครอบคลุมไม่ถึง ความพร่องของการเจริญเติบโตจะสะสมมากขึ้นตามวัย จนเมื่ออายุ 12 ปี เด็กไทยมีส่วนสูงเฉลี่ยต่ำกว่ามาตรฐานสากลเป็น 4.5 และ 6 เซนติเมตร ในหญิงและชายตามลำดับเมื่ออายุ 18 ปี จะมีส่วนสูงต่ำกว่ามาตรฐานถึง 7 และ 9 เซนติเมตร ในหญิงและชายตามลำดับ

/2. คุณภาพ ...

2. คุณภาพของอาหารกลางวัน โรงเรียนที่ไม่อาจถึงเป้าหมายสารอาหารที่เด็กควรได้รับ หากขาดการเสริมนม จากการประเมินผลคุณค่าอาหารกลางวัน ที่โรงเรียนจัดบริการ ในปี 2540 และ 2550 พบว่ามีการเพิ่มขึ้นของปริมาณโปรตีน ไขมัน และวิตามินบี แต่มีแร่ธาตุหลักซึ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ลดลง ขณะที่สารอาหารสำคัญสำหรับการเจริญเติบโตของเด็ก คือแคลเซียม และสารอาหารสำคัญสำหรับภูมิคุ้มกัน คือวิตามินเอ ยังต่ำกว่าที่ควรได้รับอยู่เช่นเดิม วิตามินบี 2 และวิตามินซี มีปัญหาในบางสังกัด จากรายงานทั้งสองปี มีความเห็นสอดคล้องกันว่าเด็กนักเรียนต้องได้รับนม โรงเรียนเสริมคู่กับจานอาหารมื้อหลัก จึงจะมีคุณค่า สารอาหารเข้าใกล้มาตรฐานที่กำหนด

3. มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ กำหนดมาตรฐานอาหารกลางวันและอาหารเสริมสำหรับเด็กวัยเรียนไทย โดยกำหนดให้นม 200 มล. อยู่ในมาตรฐานอาหารกลางวันและอาหารเสริมสำหรับเด็กวัยเรียน จะเห็นได้ว่า การที่เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ได้เฉพาะอาหารกลางวันทำให้ได้รับสารอาหารไม่ครบตาม มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแร่ธาตุแคลเซียมซึ่งจะมีน้อยในอาหารไทย มีผลกระทบต่อเด็กวัยนี้ ทำให้พลาด โอกาสสุดท้ายที่จะเติบโตอย่างรวดเร็วอีกครั้งในช่วงวัยรุ่น

กระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาแล้ว เพื่อให้ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ทุกสังกัด ได้รับการสนับสนุนงบประมาณค่าอาหารเสริม (นม) ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2553 เป็นต้นไป ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2551 ในอัตรา 7 บาทต่อคน จำนวน 264 วัน ในหนึ่งปีการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหา
นมดิบสันตลา

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โทร. 02 2888587

โทรสาร 02 2802936